

Някой си Величко от Жеравна бил хаджийски, чорбаджийски син. За него има и песен. Тръгнал за карнобашкия панаир. И на отиване и на връщане го придружавали турски заптиета – нали бил чорбаджия. Когато се връщали минали през Кабаш. Навлезли в дъбравата. Величко тогава гръмнал с пушката и запял радостен, че нищо не му се е случило.

В това време наблизил Хаджи Димитър с една част от четата си. Като чул гръм отишъл да види. Помислили, че турците карат заловен българин. Обградили ги, за да могат да го освободят. Турците ги забелязали и почнали да стрелят по тях. Гръмнал и Величко и ранил Хаджи Димитър.

Хаджи Димитър се ядосал много и извикал:

– Не се гърми тъй, ами тъй!? – Вдигнал пушката и убил Величко. Убили и турците. Когато отишли до тях, Хаджи Димитър познал Величко. Те се познавали още от по-рано. Дожаляло му много. Дядо Вълчо Карабойчев, овчар от с. Ичера, ятак на Хаджи Димитър, разказвал, че Хаджи Димитър три месеца ходил небръснат – жалил Величко.

От там Хаджи Димитър, тежко ранен, и другарите му тръгнали за Ичера. Смятал да отиде при дядо Жечко – негов ятак.

Като наближили селото Хаджи Димитър много отмалял освободил другарите си и им казал, че като мръкне самичък ще отиде у дядо Жечкови.

От дългия път огладнял много. Забелязал едно мокро място, взел да дълбас с нога си и направил кладенче. Тук го намерила баба Мариница от Ичера – била излязла сутринта за един вързоп дърва. Отишла при него, познала го, разбрала каква е работата и му казала:

– Ти стой тук, недей ходи никъде, че могат да те уловят. Аз разбирам от рани, мога да правя хубави сладки мехлеми. Ще идвам всеки ден ще ти нося хляб ще те превързвам.